

Câu chuyện về mặt trời: Cách ruộng đất

Tác Giả: +GM. Lê Đức Tráng

Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

nháng nác tá bán, cá nháng chánh, nháng xí nghiáp, nháng nhà máy, cá giái chá vái ngái thá ,

thá cuác đáu tranh giáa thá thuyán và chánh phái đánh đá giái chá , đá cá mát láp ngái vá sán, đá bián xá hái tá bán thánh xá hái vá sán.

nháng nác mà nguán kinh tá chính là ruáng đát, thì nái đá giái tháng trá là ngái cá nhiáu ruáng đát, là nháng đáa chá , và giái vá sán là nháng bán cá nông không ruáng đát. Cuác đáu tranh cáa vá sán ở đáy là nông dân nghèo vùng lên đòi láy ruáng đát ở các đáa chá , đá giái vá sán sá làm chánh ông. Đá là tá táng chá đáo viác cái cách ruáng đát. Cuác cái cách ruáng đát ở các nác nông nghiáp là pháng tián chính đá vá sán hoá xá hái.

Câu chuyện về mặt thể: Các cách ruộng đất

Tác Giả: +GM. Lê Đức Trọng

Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

Ở Trung Quốc, sau cuộc Cải cách ruộng đất của Đảng Cộng Sản nhằm chính quyền vào năm 1949. Liên tiếp sau đó là cuộc cải cách ruộng đất long trọng tiếp đất làm biến đổi hình thức ruộng đất Trung Quốc, một nước vô sản vĩ đại sau Liên Xô. Liên Xô là thành trì của thế giới, đất và vị Việt Nam là anh cả, mà anh hai là Trung Quốc.

1- Cho nên sau cuộc cải cách ruộng đất ở Trung Quốc. Người Cộng Sản Việt Nam cũng làm theo gót. Phải nói: Cộng Sản Trung Quốc đến sau Cộng Sản Việt Nam trong việc chấp chính quyền, song Cộng Sản Việt Nam thì đây mới cái nhọt nhọt phải theo Cộng Sản Trung Quốc. Có nhiều lý do: Họu hết các lãnh tụ Cộng Sản Việt Nam đều phát xuất từ Trung Quốc, họ có chủ trương học Trung Quốc hơn là Liên Xô. Một là vì Việt Nam sát Trung Quốc, việc giao lưu dễ dàng. Hai là tuy cách mạng Việt Nam giành được độc lập từ Trung Quốc, song như Trung Quốc mà giới vô sản đất nước trí, đất biết là như chiến thắng Điện Biên Phủ tháng 5-1954 mà thế giới của Việt Nam nếu không như Trung Quốc thì cũng là phần lớn.

2- Cộng Sản Trung Quốc một khi nắm chính quyền là nắm toàn bộ, còn ở Việt Nam, nếu được lập chính phủ có trên nguyên tắc, Cộng Sản còn phải đánh nhau với Pháp nên chưa dám đi đến hoàn toàn. Chủ tịch là Đảng Lao Động, nhà nước dân chủ công hòa.

3- Cuộc cải cách ruộng đất nó dở dở quá, giới nhiều người quá, đã làm hoen bệ một Cộng Sản luôn tuyên bố vì nước vì dân, vì độc lập; với bao là chính nghĩa xương, nên Cộng Sản Việt Nam có làm cải cách ruộng đất cũng là một cách miễn cưỡng, không thoải mái, và một cách dè dặt, chần chừ không có đoạn, triết đất như Trung Quốc. Cho nên hình ảnh của Ông Trọng Chinh (Đảng Xuân Khu, người Hành Thiển, Xuân Trường, Nam Định). Tuy là Tổng bí thư Đảng, là lý thuyết gia của Đảng, nhưng ít người biết đến tên tuổi ông, đến một mũi ông. Ông được trao cho người thừa hành kế hoạch cải cách ruộng đất, còn ông Hồ Chí Minh “giới cách đảng ngoài”. Kế hoạch đó cũng đất một đích phần nào, vì sau này tại tiếng đất trên đất ông Trọng Chinh, mà “Bác Hồ” là “nhân tố” chủ yếu liên hệ chút ít. Nhưng làm sao mà che một đất đất luồn nhân dân. Ông Hồ là lãnh tụ tối cao, mà ông Trọng Chinh chỉ là tay chân, làm sao công việc long trọng tiếp đất đó tiếp qua một đất đất lãnh tụ tối cao. Sau này mới có chính sách lãnh đạo tiếp đất, chỉ lúc đó mới cái chủ do mỹ ông chớp bu đất nh đất. Dù cá nhân, dù tiếp đất, thì ai là lãnh tụ phải chịu trách nhiệm chính. Tuy nhiên một ông Trọng Chinh không bao giờ đất đất rả sứt.

Mặc dù sau này ông làm Chủ tịch Quốc Hội, ông cũng không bao giờ vươn lên khuôn mặt kính mặt nhân dân.

4- Do chính sách “chiếm có” miền Nam, Cộng Sản Việt Nam ở miền Bắc chưa dám đi ra bề mặt

Câu chuyện về một thời: Cách ruộng đất

Tác Giả: +GM. Lê Đức Trọng

Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

tranh vách đất, có vài trăm thoi, nằm ở phía đông nhà thờ Phụng Lý. Thời xálúc này đã bị phá huỷ theo sách lược tiêu thổ kháng chiến những năm 1946-1947; không còn một ngôi nhà, chỉ trơ nhà thờ.

Ngươi đi ta đi gì trong trường? Tôi không rõ, tất cả là bí mật. Khi thời kỳ công việc đi cấy cách làm, thì biết họ học gì, được học những môn nào?

Học xong họ được phân đi các xã, các thôn, cũng học như bí mật. Những người như này được phái đi các thôn khác để không ai biết họ, cũng như họ không biết ai trong địa phương, để hoàn toàn tránh những liên lạc, học tập riêng tư hay những gì.

Mọi xã được phân phái đi dạy về đi viên học học kém tu theo xã quan trường nào. Đi về đâu đâu không ai biết. Họ sống theo chế độ “ba cùng”: cùng ăn, cùng ở, cùng làm. Nghĩa là họ đến một nhà nào đó, thời kỳ là một bên công nông, những người này ở một cái lều, được chỉ đi cũng chui rúc vào lều đó, nhà đó ăn cháo, ăn cơm đến thì đi cũng ăn cháo, ăn cơm đến như họ, bên công nông đó đi cấy, đi cuốc thuê, thì đi cũng cùng làm việc. Những người đi cấy cách bắt ruộng nhà nào, thì sống trong ruộng đi thuê của nhà đó, không có chi khác biệt. Bởi đó những người ta cũng không để ý tới, đã mấy ai nghe nói đến cấy cách, đến đi cấy cách mà theo dõi. Còn những người được đi ruộng nhà, có thể lấy đó làm vinh dự, đáng khác đi là khéo léo, chấp nhận ăn chung, sống chung với nhau như thế, khách chủ cùng cánh, đồng thông cảm và thân mật.

Do cách sống gần gũi thân mật với nhau, nhìn nhau mỗi ngày 24 tiếng trên 24. Những người khéo léo tên, khai thác được một chuyện của những bà con nông dân chấp hành và đất nát đó. Bác nông dân đó kể về chuyện sống như sống của mình làm sao? Làm lấy làm thân trâu ngựa của thời nào? Bằng hành họ làm sao? Bằng áp bức và bóc lột đến thời nào? Các anh địa chủ, các tên công nhân hào kia ăn gì làm sao? Bóc lột áp bức thời nào? Thời là địa chủ thù địch nhóm lên giữa những giai cấp khác nhau, đến một ngày kia sẽ bùng lên.

Sau khi mọi người thù ghét các giai cấp chính mục, thì phong trào cấy cách được phát động rộng rãi. Quê hương, những ngày họ của nông dân bắt đầu. Thời đoàn thiêu nhi đeo trường đi khắp ngõ ngách xóm làng, trường từng từng từng từng bắt nhịp với những tiếng hô đờ đờ, đờ đờ... địa chủ... đờ đờ công nhân hào, tiêu diệt ác ôn. Một tên công nhân lên, công đoàn lập hai lần. Bằng sát khí nổi lên bằng bằng. Bằng bằng một cách gieo tở, miền công nhân, chấp nhận xã hội nay dân làng về sống công nhân thanh bình đến đến, như là vào ngày tết, ngày 10, ngày họ, anh em bà con có đi làm ăn xa đến đâu, cũng như đến nơi chôn rau cắt rốn trường về đoàn thể gia đình; cái lu tre xanh bao quanh làng, biết những người đi sống tĩnh mạch, êm êm.

Câu chuyện về một thời: Cách ruộng đất

Tác Giả: +GM. Lê Đức Tráng

Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

Tuy trong một thời gian chiến tranh, bom đạn có khuỷu ruộng đất bị tàn phá dân làng. Nhưng đã qua đi cái thời chiến loạn rồi... Nhưng nay, khắp nơi ngày đêm ra rßnh nông nghiệp cao ngßi hoà bình. Hoà bình trong nước, hoà bình trên thế giới. Xem ra chiến nghĩa xã hội được quyßn cß hoà bình, còn chiến tranh là của kẻ thù. Các hàng nông nghiệp vùng biển, hàng nhập khẩu một cái chiến nghĩa ngoài kia đâu đâu, cũng hô hào xây dựng nên công nghiệp lại... Nông dân và công nhân hoà bình êm đềm, đi đâu xóm làng vào một cuộc cách mạng long trời lở đất, Việt Nam chiến thắng bao giờ!

Chiều chiều sau việc được áng, bà con và con cháu ao rßa chân tay, cấy cußc, chußn bß cß mß i, tiếng trống chß đã rßn rß trên các ruộng ngô trong làng, tiếng hô loa nổi lên mời bà con đi họp, hàng chục đội không thiếu một ai. Đi họp đi đâu, chẳng ai mà dám ở nhà. Có thể đâu làng một đám loa bắt lên một ruộng rßm, một chußng lợn. Nhưng ta có ý định và để cho biển đất không chịu đi họp đã gây nên. Chẳng khác, những viên đá, viên gạch ném ra ruộng ngăn cản đi, hoặc bà con đi họp, là do biển đất không chịu đi họp gây nên.

Vào phòng họp, đội đồng đội tuyên bố: “Bà con nông dân đội cao công nghiệp giác, vì để nó ngoài ruộng sau ta...”. Nhưng ngoài sau run sợ...! Một lúc nữa, đội lại nói: “Bà con công nghiệp giác, để nó ngoài ngay trước mắt ta”. Nhưng trước mắt ngoài sau đều là để che. Không còn biết chuyện nào nên ngoài? Sß sßt và sß sßt...!

Ai nßy ngoài yên chỗ, bắt đầu cuộc “đấu tố”. Tß cáo tố ác giai cấp bóc lột, đấu tranh đánh đổ giai cấp bóc lột đó. Mời ngoài bắt đầu cuộc kể khổ, để tố cáo tố ác của biển đất nông nghiệp ác bá. Nhưng tố ác được biển đất ra ngoài và ngoài ngoài sß thßt.

“Tôi vay ngoài ta mấy bát gạo, ngoài ta bắt tôi viết văn tố thù biển một sào ruộng. Tôi không có gì trả, thù là ngoài ăn không sào ruộng của tôi. Và công mấy lợn vay như vậy, rồi không có gì trả, thù là không còn một mét đất để cß mß dùi”.

“Tôi cấy tôi cho nó, chẳng may trời đổ một mùa, vì bão lụt, nó cấy tôi như chẳng có tai họa gì xảy ra. Chẳng có gì mà nộp, nó cho ngoài đội tháo biển của, để mấy gian nhà tôi...”

“Tôi nghèo khổ, đi làm thuê cho nhà nó, ăn đói, ăn khát, nó còn đánh đập, tiếng công không trả, nhà nó tìm cách đuổi tôi đi để qußt công...”

Câu chuyện về một thói: Cách ruồng dốt

Tác Giả: +GM. Lê Đác Tráng
Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

Và nhiều thói khác, chung quy chỉ là thói tàn bạo, bóc lột, đố trên nhông ngông i bá quy là đáa chá, hay ác ôn, cáng hào ác bá. Có thói là thói cá biệt nhông nay là thói chung. ai là đái táng thì đác khoá cho nhông thói đó. Ngái nông dân thát thá chát phác, máy ai nghĩ ra đác cách tá cáo, tát cá đã đác dáy báo, đác Đái “mám” cho trác.

Thá rái đáu, đáu tranh vái đáa chá, thì phải có khí thế, cháa quen thì phải táp. Cháa có ai xuát hián đá mà đáu, thì có thể dùng cái cát nhà thay thế. Bà con và nhát là các phá ná. Giá tay xáa xái vào cái cát nhà: “Mày đã cáp cáa tao, mày đã đát nhà tao, mày đã đánh đáp tao thát tàn bạo, tao khó nhác làm giáu cho mày, mà mày cho tao ăn đói ăn khát...”. Tát cá phải đác nhuán nhuán, tác chá đán lái nói, đá khi gáp “ngái thát” không ngáng ngừng ái ngái.

Đán nái mà mát ngái phá ná đáng tuái, rát tháng ngái cha già chá sẵn sóc háng ngày. Chá nói vái bá: “Ông có biết tôi là ai không?”. Ngái cha ngám ngùi trác nhìn đáa con đát ruát cáa mình và nói: “Tháa bà, con là ngái đá ra bà”. Lái tháa nào nùng thám tháng, nhông phải hái cái sác ma quá nào đó đã thúc đáy ngái con chát ván ngái bá nhá thá? Cá đó mà luán ra nhông ngái khái xáng!

Mát báu khí sá hái lan tràn khắp nái. Không hiáu tá đâu, đái cái cách có cái tài làm cho mái ngái sá thá. Tôi cho là có ma quá đáng đáng sau đá giát dây. Không ai dám đán nhà ai, không ai dám gáp nhau, nói chuyện vái nhau. Gáp gá hay chuyện trò có thể mát lúc nào đó, bá coi là âm máu tìm cách phá hoái cái cách. Tái gì, chá bá cáo là phá hoái, thì chá có mà chát. “Nhát Đái, nhì Trái cá mà”. Đá tăng thêm nái sá hái, chá này hay chá kia, mát đáng rám, mát chuáng lán đác đát lên, và phá tin ká đách phá hoái, không cháu đá háp đã gây ra. Nhông thá, ai còn dám á nhà náa? Chá khác tung tin, bán phá hoái náp trong nhà, chá Đái đi qua là ném gách, ném đá. ai náy đi háp cho nhanh, káo á nhà đá “bá phát hián” là ká đách.

Vào buổi háp, Đái nghiêm nghá tuyên bá: “Ká đách nó ngái ngay trác mát ta”. Nhông ngái ngái trác giát mình! Lúc sau đái lái nói: “Ká đách nó ngái đáng sau chúng ta”. Ngái ngái sau thát đám! Ngái đâu cũng sá hái, không yên. Thá rái ai cũng phải phát biáu, không có truyán thì báa truyán, nói đái, vu cáo. ăn không nói có..., là đáng lái chính sách.

Đái dùng nhông pháng pháp kháng bá tinh thán, tá Liên Xô, nhông là tá Trung Quác. Văn hoá, nào tráng cáa ngái Tàu vái ngái ta đá đáng đáng, nên ta hác đác rát nhiáu cáa Tàu, đác coi nhá bác tháy.

Câu chuyện về một thói: Cách ruồng rẫy

Trần Thị Ngọc Trâm

Tháng 10 năm 2009 14:22

Tôi còn nhớ, trong một buổi họp bên Tàu, một người tôi cáo ngạo kia, được gán cho là đầu a chèo, thói này: “Nó để cho tôi ăn trộm cái trứng gà của nhà nó. Nó lý luận, cái trứng đó đem ấp, nở ra một con gà, con gà đó lại đẻ ra hàng chục trứng. Từ hàng chục trứng này, lại nở ra một đàn gà. Đàn gà tăng lên, ít lâu thành trăm con, bán đi làm gì mà không mua được đôi lợn, rồi lợn tăng cân, bán đi làm gì lại không mua được đôi bò, rồi cả thói dùng tiền bán đi mà xây nhà, mua ruộng. Vậy thì nó ăn cướp của tôi, gây thiệt hại cho tôi nhiều hơn thiệt. Ông bà nông dân nghĩ thế nào? Toàn thói hại người đã được học tập để thanh hô: “Thích thu tài sản của nó, còn nó có đáng chết hay không, là phán quyết của Tòa án nhân dân”.

Cũng một chuyện khác xảy ra bên Trung Quốc thói của cách mà Việt Nam bắt chước. Một thành phố trước kia có nhà “tỉu nhi” trên một cõi do các bà phước đức mướn trách, các trẻ đầu a đầu n hại tỉu nhi thói này là các hài nhi học là trẻ em bần bần ròi. Các bà nhốt được học có ai đầu a thì các bà đón nhận, rồi a thì cho chúng. Thói này là không nuôi được, các bà lo chôn cất hài nhi đó. Có rất nhiều.

Đi của cách bắt các bà khai quật các mộ, hài cốt chôn ở ruộng thúng, cho lên xe ô tô, các bà đi theo sau để bắt bêu ròi thì ác hại gán cho các bà. Các bà đứng trên xe, với những hài cốt, xe đi qua các phố, tiếng loa quát: “Đây là những kẻ giết người, chúng đã giết hàng ngàn người vì hại nhi”. Dĩ nhiên là các bà đứng yên đó không nói thanh minh, chỉ có những kẻ hai bên đứng ngoài lên tiếng phàn nàn: “Bần tiện người”.

Tòa án nhân dân và những án tử hình

Câu chuyện về một thí nghiệm cách ruồng dốt

Tác Giả: +GM. Lê Đác Tráng
Thứ Năm, 29 Tháng 10 Năm 2009 14:22

